

dom med 5 mio. kr., da bekendtgørelsen stred mod de almindelige ligebehandlingssynspunkter.«

Jeg tilkendegav ved besvarelsen af det af hr. Jens Peter Vernersen den 30. november 2005 stillede spørgsmål at lade udarbejde en nærmere redegørelse for forløbet i sagen og sende den til Folketinget. Hensigten hermed var at sikre en grundig besvarelse af det stillede spørgsmål og at belyse de vigtigste dokumenter i sagen. Jeg sendte nævnte redegørelse til Folketinget den 21. december 2005. Redegørelsen var vedlagt en række dokumenter, herunder det interne høringssvar, som der spørges til.

Jeg skal så endvidere henvise til min besvarelse af S 1726.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan godt forstå, at ministerens svarer, som han gør. Men det, som jeg jo helt konkret spurgte om, var, om der lå et juridisk notat. Ministeren siger, at det vil han ikke gætte på, på trods af at ministeren helt præcis ved, at der lå et sådant juridisk notat den 30. november. Derfor har jeg så stillet det her spørgsmål: Hvorfor oplyste ministeren ikke, at der ligger et juridisk notat? Jeg synes faktisk, at man, når man svarer på den måde, som det skete her, vildleder Folketinget. Jeg synes ikke, det sikrer et ordentligt samarbejde, som der jo er brug for.

Der har været meget diskussion om samarbejdet mellem Folketing og regering, og regeringen er blevet kritiseret for, at den ikke giver ordentlige svar. Det her er jo et af de eksempler, hvor man kan se en udvikling, som er helt uacceptabel, hvor man siger, at man ikke vil gætte, når man har en helt konkret viden. Det synes jeg er et problem for ministeren, og det synes jeg egentlig bare at ministeren skulle erkende.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg synes sådan set, der er god grund til lige at læse op, hvad det i grunden var, jeg svarede på som minister. Jeg svarede følgende:

»Jeg vil gerne sige til hr. Jens Peter Vernersen, at jeg selvfølgelig synes, det er nødvendigt, at vi får en redegørelse for den her sag. Det er også derfor, jeg har bedt FødevarerErhverv om at komme med den redegørelse. Når jeg har modtaget den, sender jeg den over til Folketinget, og så kan vi tage en diskussion bagefter. Jeg synes bare ikke, det er rimeligt, at jeg begynder at gætte mig frem til, hvordan forholdene har været

dengang. Nu får vi redegørelsen, og så tager vi diskussionen.«

Jeg synes sådan set, at det er et godt svar. Man får redegørelsen, og man får sendt den her over, og vi har muligheden for at diskutere det.

Jeg synes faktisk, det plejer at være god skik og brug, at når man har en redegørelse under udarbejdelse, så må man som minister have den holdning, at man siger, og jeg citerer igen:

»Jeg vil ikke begynde at gætte mig frem til, hvordan forholdene har været dengang.«

Nu har vi redegørelsen, nu har vi diskussionen.

Jens Peter Vernersen (S):

Det ændrer jo altså ikke noget ved, at ministeren forholder sig til et helt konkret spørgsmål, der lyder:

»Er der på noget tidspunkt fremlagt et juridisk notat vedrørende denne bekendtgørelses fremkomst? ...«

Det var mit spørgsmål. Og som ministeren oplyser her, er det ikke rimeligt, at jeg begynder at gætte mig frem. Ministeren kunne jo bare have svaret: Jo, der kommer en redegørelse, og der ligger et juridisk notat. Så havde vi været fri for det her spilfægteri.

Spørgsmålet er: Hvorfor forhaler regeringen og ministeren i det her tilfælde de her oplysninger? Det var der jo ikke nogen som helst grund til. Ministeren kunne bare have sagt, at det er rigtigt, der lå en juridisk redegørelse, der i øvrigt advarede imod, at man bevilgede 5 mio. kr. direkte til LandboUngdom, som ingen andre kunne søge. Det er jo det, der er problemet i det her. Det kunne ministeren bare have sagt, så havde ministeren ikke skullet besvare det her spørgsmål i dag.

Kl. 14.25

Når jeg rejser spørgsmålet, er det selvfølgelig, fordi vi ikke skal ende i sådan en situation en anden gang, hvor vi har ministre, der ikke giver fyldestgørende svar. I det her tilfælde kunne det have været et ganske enkelt svar.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er nødt til at sige til hr. Jens Peter Vernersen, at jeg har sendt et svar over på det, der hedder spørgsmål nr. S 1726. Det lyder som følger, og jeg synes, der er grund til at læse det op, fordi jeg tror først, det er blevet sendt over i går aftes eller i går eftermiddag:

»Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til det interne høringssvar« – det var det, der var tale